

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200562
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619200562.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Michal Calko, v právnej veci žalobkyne Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. X. XXXX/XX, XXX XX W., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 300,00 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Priznáva žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaná strana je povinná zaplatiť súdny poplatok zo žalobného návrhu v sume 18,00 eur na účet súdu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

odôvodnenie:

1) Žalobkyňa sa podaným žalobným návrhom domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300,00 eur s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 7C/136/2014, žalobkyňa bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 5.529,75 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobu zamietol, rozsudkom sp. zn. 7C/136/2014 z 5.2.2018 (právoplatný 11.4.2018), v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/136/2014 z 1.3.2018 (právoplatné 4.4.2018). V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: bod 45 Citované ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách však umožňuje banke postu'piť písomnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením čoho len časti svojho pen'az'neho záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto pen'az'nému záväzku. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto

- 2 -
4Csp/31/2019

pohľadávky klient v omeškanií aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (postu'penie je objektívne nepripustné, zakažané), potom jej postu'penie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postu'pení, ale aj voči dlžníkovi. Žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je postu'penie pohľadava

ŕvky z banky na zŕalobcu neplatne´ a to bez ohlŕadu na to, cŕi sa jedna´ o splatne´ alebo nesplatne´ pohlŕada´vky. Zŕalobca tu´to skutocŕnosť do skoncŕenia dokazovania nepreuka´zal, teda nepreuka´zal ani existenciu predmetnej vy´zvy od jeho pra´vneho predchodcu a jej dorucŕenie do dispozicŕnej sfe´ry zŕalovanej. Zŕalobca nepreuka´zal, zŕe sa taka´to listina do dispozicŕnej sfe´ry dlzŕni´ka dostala, preto su´d vycha´dzal z toho, zŕe nebola splnena´ podmienka nevyhnutna´ pre platnosť postu´penia pohlŕada´vky bankou. Je teda zrejme´, zŕe zŕalobca nie je v danej veci akti´vne vecne legitimovany´ na podanie takejto zŕaloby. Bez platne´ho postu´penia splatne´ho za´va´zku niet totizŕ na strane zŕalobcu akti´vnej legitima´cie uplatnŕovatŕ bankovŕ pohlŕada´vku. Nedostatok akti´vnej vecnej legitima´cie zŕalobcu je vzŕdy do´vodom pre zamietnutie zŕaloby. Z uvedenŕych do´vodov su´d vo vy´roku I. rozsudku zŕalobu zamietol.“ Ďalej ŕalobkyŕa ŕalobnŕ návrh odŕvodnila tŕm, ŕe poukázala na rozsudok Krajske´ho sŕdu Prešov, sp. zn. 8Co/136/2017, z 26.6.2018, z ktorého citovala: „Odvolaci´ su´d k dŕalsŕej z odvolaci´ch na´mietok uva´dza, zŕe cŕo sa ty´ka u´spesŕne´ho uplatnenia porusŕenia pra´va alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie pra´va na primerane´ financŕne´ zadostŕucŕinenie, tento je naplneny´ nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatni´ porusŕenie pra´va alebo povinnosti zŕalobou proti doda´vatelŕovi, ale aj vtedy, ak tak urobi´ v ra´mci svojej obrany proti uplatnene´mu na´roku. Vo vzŕahu k na´mietke nedostatku pasi´vnej legitima´cie treba uviesť, zŕe v po´vodnom konani´ vedenom na Okresnom sŕde Svidni´k pod sp. zn. 3C/272/2013 si zŕalobca (v tomto konani´ zŕalovany´) uplatnil proti zŕalovany´m (v tomto konani´ zŕalobcom) zaplatenie sumy 1.508,48 eurs s pri´sl. Bez akŕchkolŕvek pochybnosti´ v tomto po´vodnom konani´ vystupovali terajsŕi´ zŕalobcovia ako spotrebiteľa. V po´vodnom konani´ zŕalobca (teraz zŕalovany´) si uplatnŕoval pra´va z neplatnej zmluvy o postu´peni´ pohlŕada´vky. Ak teda zŕalovany´ v po´vodnom konani´ vyzŕadoval plnenie od spotrebiteľov v rozsahu, ktorŕ by bol zalozŕeny´ platnou zmluvou o postu´peni´ pohlŕada´vky, pricŕom k platne´mu postu´peniu pohlŕada´vky nedosŕlo, zo strany zŕalovane´ho ako obchodni´ka s pohlŕada´vkami je toto konanie konani´m v rozpore s odbornou starostlivosťou (§ 2 pi´sm. u/ za´kona cŕ. 250/2007 Z.z.), kedŕzŕe pravidla´ postu´penia pohlŕada´vky poznatŕ musi´ a rovnako to mozŕno povazŕovatŕ za nekalŕ obchodnu´ praktiku (§ 8 ods. 1 pi´sm. d/ za´kona cŕ. 250/2007 Z.z.). Nemozŕno sa preto stotozŕnitŕ s odvolacou na´mietkou zŕalovane´ho, podlŕa ktorej, kedŕzŕe nikdy nebol vlastni´kom pohlŕada´vky vocŕi zŕalobcom, nemozŕno ho v zŕiadnom pri´pade povazŕovatŕ za osobu, ktora´ by za porusŕenie spotrebiteľske´ho pra´va zŕalobcov zodpovedala. Mozŕno uzavrieť, ŕe ŕalovany´ je v tomto konani´ pasi´vne legitimovany´, kdeŕe podani´m ŕaloby proti ŕalobcom v pŕvodnom konani´ došlo k poruŕeniu pra´v a povinnosti (vyšŕie citovanych ustanovenŕch v zŕkone cŕ. 250/2007 Z.z.). ŕalovany´ vyvolani´m sŕdneho konania nie nevŕznamnou mierou participoval na zŕsahu do pra´v ŕalobcov, ktoré pre neho skoncŕilo neúspechom v dŕsledku nerešpektovania kritérii´ postu´penia bankovej pohlŕadŕvky (§ 92 ods. 8 ZOB). 31. Vycha´dzajŕc z uvedeného odvolaci´ sŕd postupom vyplŕvajŕcim z ustanoveni´ § 387 CSP rozsudok ako vecne sprŕvny potvrdil. ŕalobkyŕa ŕalobnŕ návrh pra´vne odŕvodnila ustanoveni´m § 3 ods. 5 tretia veta´ zŕkone cŕ. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorŕ na su´de u´spesŕne´ uplatni´ porusŕenie pra´va alebo povinnosti ustanovenej ty´mto za´konom a osobitny´mi predpismi, ma´ pra´vo na primerane´ financŕne´ zadostŕucŕinenie od toho, kto za porusŕenie pra´va alebo povinnosti ustanovenej ty´mto za´konom a osobitny´mi predpismi zodpoveda´“, ustanveni´m § 4 ods. 2 pi´sm. b/ zŕkone cŕ. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Preda´vaju´ci nesmie upierať spotrebiteľovi pra´va podlŕa § 3.“ ŕalobkyŕa ako spotrebiteľka si uplatŕuje primerane´ financŕné zadostŕucŕinenie za poruŕenie spotrebiteľskŕch pra´v, ktoré bola nutena´ brŕnitŕ v zŕkladnom konani´. Primerane´ financŕné zadostŕucŕinenie ma´ mať sankcŕnu a odradzujŕcu funkciu, aby sa doda´vatel nedopŕšŕal recidŕvy. Zŕroveň ma´ mať aj funkciu relutŕrnu. ŕalobkyŕa ako spotrebiteľka, ktora´ úspeŕne uplatnila poruŕenie svojho pra´va na sŕde a bola tŕm splnena´ hypotéza vyšŕie citovanej pra´vnej normy, financŕné zadostŕucŕinenie pozŕaduje vo výŕke 300,00 eur. ŕalobnŕmu návrhu navrhla vyhovieť, uplatnila trovy konania.

- 3 -

4Csp/31/2019

2) Podlŕa § 180 CSP boli splnene´ podmienky, aby sŕd otvoril pojednŕvanie, pojednŕval a rozhodol v neprŕtomnosti strŕn sporu, ktoré v konani´ boli zastŕpené advokŕtmi. ŕalobkyŕa zotrvala na podanom ŕalobnom návrhu a jeho dŕvodoch. ŕalovana´ strana vo veci podala písomne´ vyjadrenie, pojednŕvanie neŕiadala odrociť, nepripojila sa k ŕalobnŕmu návrhu na kolŕko ma zato, ŕe nie sú splnene´ podmienky na priznanie pozŕadovaného primerane´ho financŕného zadostŕucŕinenia. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 3 zŕkone o ochrane spotrebiteľa na kolŕko ŕalovany´ nikdy neporušil spotrebiteľske´ pra´va ŕalobkyne resp. v ŕiadnom pri´pade ho nemozŕno povazŕovatŕ za osobu, ktora´ za poruŕenie spotrebiteľskŕch pra´v ŕalobcu zodpoveda´. Na zŕklade uvedeného ŕalovany´ nie je v konani´ pasi´vne vecne legitimovany´. ŕalobnŕ návrh navrhla zamietnuť.

3) Žalobkyňa žalobný nárok primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje od rozhodnutia - Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/136/2012-206 zo dňa 5.2.2018 (právoplatý 11.4.2018), v spojení s doplniacim uznesením Okresného súdu Svidník sp.zn. 7C/136/2014-211 z 1.3.2018 (právoplatné 4.4.2018). Z odôvodnenia bodu 45 rozsudku súdu prvej inštancie okrem iného vyplýva: citované ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách však umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peniazne ho záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peniazne mu záväzku. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (postúpenie je objektívne nepripustné, zakažané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu neplatné a to bez ohľadu na to, či sa jedná o splatné alebo nesplatné pohľadávky. Žalobca túto skutočnosť do skončenia dokazovania nepreukázal, teda nepreukázal ani existenciu predmetnej výzvy od jeho právneho predchodcu a jej doručenie do dispozícnej sféry žalovanej. Žalobca nepreukázal, že sa takáto listina do dispozícnej sféry dlžníka dostala, preto súd vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Je teda zrejme, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Bez platného postúpenia splatného záväzku niet totiž na strane žalobcu aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Z uvedených dôvodov súd vo výroku I. rozsudku žalobu zamietol.“

4) Žalovaná strana k žalobnému návrhu podala písomné vyjadrenie z ktorého okrem iného vyplýva, že Okresný súd Svidník rozsudkom z 5.2.2018 sp.zn. 7C/136/2014-206 zamietol žalobu, ktorú podal žalovaný voči žalobcovi pričom žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že žalobca v súdenom prípade nie je osobou, ktorá by úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva na súde (resp. uvedené nemožno preukázať rozsudkom OS Svidník), nakoľko žaloba podaná žalovaným nebola rozsudkom Okresného súdu Svidník zamietnutá pre porušenie spotrebiteľského práva žalobcu, ale pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovaného - nepreukázania hodnoverného dôkazu o doručení výzvy spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej aj postupca) žalobcovi pred postúpením pohľadávky (bod 46 rozsudku OS Svidník) a tým nepreukázania naplnenia podmienok, ktoré sú ustanovené ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v dôsledku čoho súd považoval postúpenie pohľadávky za neplatné nakoľko žalovanému sa nepodarilo v tomto konaní preukázať platné postúpenie pohľadávky. Žalovaný preto namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní, nakoľko ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku OS Svidník žalovaný sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv žalobcu. Okrem toho doplnil, že zákonodarca v ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne stanovuje, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva na súde a ak takéto porušenie práva úspešne uplatní (čo sa v súdenom prípade nestalo) potom má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho kto za takéto porušenie

- 4 -

4Csp/31/2019

práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi zodpovedná. Žalovaný zároveň poukázal, že žalobca v konaní nepreukázal žeby voči žalovanému úspešne na súde uplatnil ochranu svojho porušeného spotrebiteľského práva. Žalovaný tiež nie je subjektom, ktorý so žalobcom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ohľadom na odôvodnenie rozsudku ani so žalobcom nebol v zmluvnom vzťahu, ani voči nemu nevlastnil pohľadávku. Týmto subjektom je peňažný ústav poskytujúci úver, teda postupca, ktorý na žalovaného postúpil pohľadávku z úveru čo však vyhodnotil Okresný súd ako neplatné postúpenie keďže žalovaný nepreukázal, žeby postupca (t.j. nie žalovaný) dodržal pri postúpení pohľadávky podmienky vyžadované zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách. Okrem toho žalovaný doplnil, že žalovaný tvrdí (tvrdil aj v konaní 7C/136/2014), že postupca tieto podmienky pred postúpením pohľadávky dodržal, avšak nevedel to v súdnom konaní preukázať, keďže postupca nedisponoval doručenkami k výzvam pred postúpením pohľadávky. Žaloba bola v tomto konaní zamietnutá pre neunesenie dôkazného bremena, že postupca uvedené podmienky naplnil a nie pre porušenie spotrebiteľských práv žalobcu. Na základe toho má

žalovaný zato, že nie je pasívne vecne legitimovaný nakoľko žalobca nepreukázal porušenie svojich spotrebiteľských práv. Žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou a ma zato, že nie sú splnené podmienky na priznanie požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia titulom žalobného návrhu pretože nikdy neporušil spotrebiteľské práva žalobcu. Žalobný návrh navrhol zamietnuť uplatnil trovy konania.

5) V konaní pred súdom a) žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe, primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,00 eur odvodzuje od prvotného rozhodnutia Okresného súdu Svidník 7C/136/2014 z 5.2.2018 v ktorom sa žalobkyňa úspešne ubránila požiadavke žalovaného na zaplatenie 5.529,75 eura. Nestotožnila sa s názorom žalovaného podaného vo vyjadrení (bod 4 odôvodnenia), že žalovaný nie je vecne pasívne legitimovaný nakoľko v pôvodnom konaní tento si uplatňoval pohľadávku 5.529,75 eura z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky, teda žalovaný si v pôvodnom konaní vyžadoval plnenie od žalobkyne ako spotrebiteľa, ktorý bol založený platnou zmluvou o postúpení pohľadávky. Doplnil, že ak k platnému postúpeniu pohľadávky nedošlo zo strany žalovaného ako obchodníka s pohľadávkami je toto jeho konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou § 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z. a rovnako to možno považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z.z. Taktiež neobstojí argumentácia žalovaného, že sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv nakoľko žalovaný počas konania zistil, namietal, predtým žalovaný, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nezobral žalobu späť, ale trval na podanej žalobe a žiadal, aby mu žalobca vyplatil sumu 5.529,75 eura. Okrem toho poukázal na inštitút primeraného finančného zadosťučinenia podľa stanoviska Krajského súdu v Prešove (13Co 80/2016 z 20.3.2018 - naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany), b) žalovaná strana nepripojila sa k žalobnému návrhu, zotrvala na svojom písomnom vyjadrení, zastávajú názor, že nie sú pasívne vecne legitimovaní, výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je zdôvodnená, nedošlo k žiadnej ujme zo strany spotrebiteľa, žalobný návrh navrhla zamietnuť.

6) Zistený stav súd právne uzatvára:

7) Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8) Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9) Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka - dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

- 5 -

4Csp/31/2019

10) Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka - spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

11) Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka - spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12) Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka - neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13) Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka - zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14) Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola ku dňu 7.3.2007 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z., tento právny predpis v § 2 písm. a/ definoval spotrebiteľský úver ako dočasne poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej

právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15) Podľa § 3 os. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

16) Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17) Podľa § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18) Predmetom konania vo veci bol nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Dané ustanovenie zákona upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho (voči tomu), kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza

- 6 -

4Csp/31/2019

právnej normy (ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými právnymi predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je, Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

19) Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobkyňa si voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie práva osobitným predpisom (Občiansky zákonník) na Okresnom súde Svidník, ktorý rozsudkom zo dňa 5.2.2018, č. k. 7C/136/2014 žalobný návrh žalobcu o zaplatenie 5 529,75 eura zamietol.

20) Nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenie považoval súd za dôvodný a uplatnenú sumu vo výške 300,00 eur za primeranú. Žalobkyňa sa ako spotrebiteľ domáhala ochrany svojich práv v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/136/2014-206, pričom v tomto konaní bola úspešná. Rozsudkom vo veci sp. zn. 7C/136/2014-206 Okresný súd Svidník v bode 45 odôvodnenia - zmluvu o postúpení pohľadávok vyhodnotil v nadväznosti na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách tak, že predmetná pohľadávka banky nie je postupiteľná a následne z toho nedostatok aktívnej legitímácie pre konanie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto práve z toho titulu t.j. na základe úspešného uplatnenia porušenia práva v konaní sp. zn. 7C/136/2014, vznikol žalobcovi v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

21) Na základe vyššie uvedených skutkových zistení súd rozhodol o nároku žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenie spôsobom uvedeným vo výroku číslo I. tohto rozsudku, a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,00 eur, nakoľko bolo preukázané, že v konaní 7C/136/2014 (v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/136/2014 z 1.3.2018 (právoplatné 4.4.2018) táto bola ako žalovaná v postavení

spotrebiteľa, v konaní bola v celom rozsahu úspešná. Žalovaná si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/136/2014 voči žalobkyni uplatnila zaplatenie sumy 5.529,75 eura s príslušenstvom. Okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/136/2014 bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva, pričom v odôvodnení rozhodnutia uviedol v bode 45. odôvodnenia: citované ustanovenie § 92 ods.8 za kona o banka ch vs ak umož ňuje banke postu pit pi somnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia pi somnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhs ie ako 90 kalenda rnych dni v omes kaní so splnením čo len časti svojho pen az ne ho za va ňku pohľ ada vku zodpovedajú cu tomuto pen az ne mu za va ňku. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti pohľ ada vky banky na inu osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľ ada vky klient v omes kaní aspon 90 dni a aby ho banka na jej splnenie pi somne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie su splnene, pohľ ada vka banky nie je postupiteľna, pretože tomu bra ni ustanovenie § 525 ods.1 Obč ianskeho za konni ka. Ak urc ita pohľ ada vka nie je postupiteľna (postú penie je objektívne nepri pustne, zaka zane), potom jej postú penie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so za konom a je neplatne podľa § 39 Obč ianskeho za konni ka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postú pení, ale aj voči dlž ni kovi. Z alobca nepreuka zal doručenie pi somnej výzvy z alovane mu v su lade s § 92 ods. 8 za kona o banka ch, a preto je postú penie pohľ ada vky z banky na z alobcu neplatne a to bez ohľ adu na to, či sa jedna o splatne alebo nesplatne pohľ ada vky. Z alobca tu to skutoc nost do skonč enia dokazovania nepreuka zal, teda nepreuka zal ani existenciu predmetnej výzvy od jeho pra vneho predchodcu a jej doručenie do dispozic nej sfery z alovanej. Z alobca nepreuka zal, že sa taka to listina do dispozic nej sfery dlž ni ka dostala, preto sú d vycha dzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postú penia pohľ ada vky bankou. Je teda zrejme, že žalobcanie je v danej vč i aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto

- 7 -

4Csp/31/2019

z aloby. Bez platného postú penia splatného za va ňku niet totiž na strane z alobcu aktívnej legitima cie uplat ňovat bankovu pohľ ada vku. Nedostatok aktívnej vecnej legitima cie z alobcu je vz dy do vodom pre zamietnutie z aloby. Z uvedených do vodov sú d vo výroku I. rozsudku z alobu zamietol. Sud prvej inš tancie poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8Co/136/2017, z 26.6.2018, „Odvolací sú d k d als ej z odvolacích na mietok uva dza, že čo sa ty ka ú speš ne ho uplatnenia poruš enia pra va alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie pra va na primerane financ ne z adost uc inenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatni poruš enie pra va alebo povinnosti z alobou proti doda vateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobi v ra mci svojej obrany proti uplatnene mu na roku. Vo vz tahu k na mietke nedostatku pasívnej legitima cie treba uviesť, že v po vodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3C/272/2013 si z alobca (v tomto konaní z alovany) uplatnil proti z alovany m (v tomto konaní z alobcom) zaplatenie sumy 1.508,48 eurs s prí sl. Bez akých kol vek pochybností v tomto po vodnom konaní vystupovali terajs i z alobcovia ako spotrebiteľa. V po vodnom konaní z alobca (teraz z alovany) si uplat ňoval pra va z neplatnej zmluvy o postú pení pohľ ada vky. Ak teda z alovany v po vodnom konaní vyz adoval plnenie od spotrebiteľov v rozsahu, ktorý by bol založ ený platnou zmluvou o postú pení pohľ ada vky, pričom k platnému postú peniu pohľ ada vky nedoš lo, zo strany z alovane ho ako obchodni ka s pohľ ada vkami je toto konanie konaní m v rozpore s odbornou starostlivosťou (§ 2 pí sm. u/ za kona č. 250/2007 Z.z.), keď že pravidla postú penia pohľ ada vky poznat musi a rovnako to mož no povaz ovat za nekalú obchodnu praktiku (§ 8 ods. 1 pí sm. d/ za kona č. 250/2007 Z.z.). Nemož no sa preto stotož nit s odvolacou na mietkou z alovane ho, podľa ktorej, keď že nikdy nebol vlastní kom pohľ ada vky voči z alobcom, nemož no ho v z iadnom prí pade povaz ovat za osobu, ktorá by za poruš enie spotrebiteľske ho pra va z alobcov zodpovedala. Možno uzavrieť, že žalovaný je v tomto konaní pasívne legitimovaný, kdeže podaním žaloby proti žalobcom v pôvodnom konaní došlo k porušeniu práv a povinnosti (vyššie citovaných ustanovených v zákone č. 250/2007 Z.z.). Žalovaný vyvolaním súdneho konania nie nevýznamnou mierou participoval na zásahu do práv žalobcov, ktoré pre neho skonč ilo neúspechom v dôsledku nerešpektovania kritérií postú penia bankovej pohľ adávky (§ 92 ods. 8 ZOB). 31. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovení § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žalobkyňa žalobný návrh právne odôvodnila ustanovením § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na sú de ú speš ne uplatni poruš enie pra va alebo povinnosti ustanovenej týmto za konom a osobitnými predpismi, ma pra vo na primerane financ ne z adost uc inenie od toho, kto za poruš enie pra va alebo povinnosti ustanovenej týmto za konom a osobitnými predpismi zodpoveda“, ustanvením § 4 ods. 2 pí sm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Preda vajú ci nesmie upierat spotrebiteľovi pra va

podľa § 3.“ Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nutená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalobkyňa ako spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 300,00 eur.

22) Nárok žalobkyne súd považoval za dôvodný a suma 300,00 eur predstavuje primerané finančné zadosťučinenie titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, pretože boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa a tieto boli spôsobilé privodiť jej ujmu, pričom tento stav bol v konaní riadne preukázaný, žalobkyňa bola v konaní úspešná, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah a žalovaný bol povinný prinajmenšom konať v súlade s dobrými mravmi. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej strany ohľadom jej argumentácie, pretože titulom uplatňovaného primeraného finančného zadosťučinenia bolo rozhodnutie tunajšieho súdu (7C/136/2014 v spojení s doplňacím uznesením), ktorým bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva žalobcov zo strany obchodníka. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, nakoľko tieto musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy,

- 8 -

4Csp/31/2019

zároveň aj funkciu relutárnu. Súd prvej inštancie odmietol dôvody žalovanej strany v nedostatku aktívnej legitímácie, avšak titulom zmluvy o postúpení pohľadávky z takéhoto vzťahu právo uplatnil, pričom porušenie práva spotrebiteľa bolo v rozhodnutí sp. zn. 7C/136/2014 zo dňa 5.2.2018, neobstojí ani námietka, že žalovaný nemohol porušiť žiadne právo žalobkyne, nakoľko vo veci bolo rozhodnuté spôsobom ako je uvedené. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa rozsudkom zo dňa 5.2.2018, sp. zn. 7C/136/2014 preukázala titul na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu uplatneného nároku spôsobom ako je vyššie deklarované. Taktiež bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľa aj napriek tomu, že v konaní bola úspešná bolo spôsobilé privodiť žalobkyni ako spotrebiteľke ujmu, teda žalovaná strana vždy, v každej spotrebiteľskej veci musí konať v súlade s dobrými mravmi, nesmie zneužívať svoje postavenie formulárovými zmluvami spôsobom a to ani v prípade zmlúv o postúpení pohľadávok pretože citované ustanovenie na základe ktorého žalobkyňa uplatnila svoje právo s týmto počíta v rámci primeraného finančného zadosťučinenia, pretože neprimerané podmienky zároveň spôsobujú neprimerané následky pre spotrebiteľa v danom prípade žalobkyne zatiaľ iba v rovine uplatneného práva, čomu zodpovedá predmetná žaloba a súdom priznaný nárok primeraného finančného zadosťučinenia. Neobstojí ani námietka, že žalovaná strana vstúpila do predmetného právneho vzťahu titulom zmluvy o postúpení pohľadávok, nakoľko dodržiavanie práv spotrebiteľa nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), zároveň podľa ustanovenia § 4 Občianskeho zákonníka, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

23) Súd prvej inštancie dopĺňa, že nárok žalobkyne posúdil v súlade s ochranou spotrebiteľa, ako slabšej strany v konaní, preto je smutné, ak žalovaná strana vo vzťahu k žalobkyni okrem iného namieta jej postup, že toto požaduje vo výške 300,00 eur, žalobkyni nevznikla žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala primerané finančné zadosťučinenie, teda žalovanou stranou napadaný stav súd prvej inštancie posúdil a konštatuje, ak žalovaná strana má výhrady voči žalobnému návrhu, resp. celému procesnému postupu žalobkyne vôbec v konaní (bod 4 odôvodnenia) aj teraz v tomto konaní tak z toho vyplýva, že žalovaná strana zrejme považuje za obvykle, svoj postup na vymoženie sumy 5 529,75 eura titulom nepostupiteľnej pohľadávky banky a na základe tejto sa chcela bezdôvodne obohatiť, teda tento stav vedome a priamo vyvolala žalovaná strana, pričom už v štádiu vyhotovenia zmluvy o postúpení pohľadávky táto mala prinajmenšom vedomosť (§ 3 Občianskeho zákonníka) na konanie v súlade s dobrými mravmi, aj napriek tomu konala tak, žalobkyňa bola vystavená psychickému stresu byť účastná v konaní proti silnejšej stránke, preto súd prvej inštancie z už uvedených dôvodov sumu 300,00 eur považuje za primeranú. Žalobkyňa uplatnila nárok primeraného finančného zadosťučinenia spôsobom upravujúcim v § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona

Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov, žalovaná strana bola si vedomá existencie tohto ustanovenia, aj napriek tomu konala ako konala, preto procesný postup žalobcu na primerané finančné zadosťučinenia je dôvodný a daný, priznané finančné zadosťučinenie z titulu porušenia žalovanej strany je primerané a toto má zároveň odradzovať žalovaného aby do budúcnosti sa takého konania dopúšťal.

24) Súd sa nestotožnil s námietkami žalovaného uvedenými vo vyjadrení (bod 4 odôvodnenia). Tvrdenie, že „žalobkynii finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie“ súd nepovažoval za dôvodné. Vykonaným dokazovaním, bolo jednoznačne preukázané, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie bol uplatnený v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, z titulu úspešného uplatnenia práva na zaplatenie 5 529,75 eura, kde žalobkyňa bola v postavení spotrebiteľa v konaní bol úspešná, tento stav žalovaná strana nepopiera.

25) Súd prvej inštancie k žalobnému nároku žalobkyne dopĺňa, že zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva pre úspešnosť priznania nároku na primerané finančné

- 9 -

4Csp/31/2019

zadosťučinenie, aby porušenie práva alebo povinnosti bolo konštatované (deklarované) samostatným výrokom v súdnom rozhodnutí vo veci samej, titulom ktorého sa žalobca domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobou na civilnom súde. Povinnosť deklarovať porušenie práva spotrebiteľa samostatným výrokom nie je v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa explicitne (výslovne) daná, preto je nutné danú právnu normu vykladať rozširujúco (extenzívne) a samotnú dikciu právnej normy „na súde úspešne uplatnenie porušenia práva a povinnosti“ v každej konkrétnej veci individuálne. Právo, respektíve nárok na primerané finančné zadosťučinenie (v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) ma spotrebiteľ voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom zodpovedá.

26) Preto na základe toho bolo potrebné vo veci takto rozhodnúť.

27) Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku - súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku - o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29) Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku - o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto súd jej priznal náhradu trov konania na účet právneho zástupcu v rozsahu 100 % o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

31) Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

32) V danej veci bol žalobca v zmysle § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb., ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva podľa osobitného predpisu (zákon. č. 250/2007 Z.z.) oslobodený od poplatku za podanie žaloby, pričom v konaní bola úspešná. Pretože žalobkyňa bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov a v konaní úspešná, súd zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby na súd v sume 18,00 eur. Poplatok bol stanovený podľa položky číslo 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch, ako 6 % z hodnoty predmetu sporu (6

% z hodnoty sporu 300,00 eur = 18,00 eur). Žalovanej strane bola povinnosť tento zaplatiť platobným predpisom výrokom číslo III. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie

odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a)sa týkajú procesných podmienok, b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami.